

Sygn. akt: IX GC 533/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 30 października 2013 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwoty 11 377,50 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty:

- 4 612,50 zł od dnia 21 listopada 2012 r. do dnia zapłaty;
- 2 312,40 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 184,50 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 1 131,60 zł od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;
- 3 136,50 zł od dnia 3 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

Swoje roszczenie powód wywodził z umowy na podstawie, której świadczył usługi reklamowe na rzecz pozwanej spółki.

W dniu 27 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX GNc 13282/13 tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzając powyższą kwotę zgodnie z żądaniem powoda.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013 r. powołany wyżej nakaz zapłaty na skutek cofnięcia przez stronę powodową pozwu, został uchylony przez tut. Sąd w części tj. w zakresie kwoty 11 377,50, a postępowanie w tej części zostało umorzone.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazując, iż zaspokoił już roszczenie powoda, a także, że żądania od niego odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest bezzasadne z tego względu, iż faktury wystawione w związku z przedmiotową umową zostały mu dostarczone w terminie trzech miesięcy po upływie terminu ich płatności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy stronami zawarto w dniach 12 października 2012 r. oraz 20 listopada 2012 r. łącznie trzy umowy emisji kampanii reklamowej w przedmiocie wyemitowania przez powoda spotu pozwanego na antenie stacji radiowych oraz w programach rajdowych emitowanych w internecie (umowa z dnia 12 października 2012 r. – k. 13, umowy z dnia 20 listopada 2012 r. – k. 14 - 16). Koszt emisji spotu ustalono kolejno na kwotę:

- 3500 zł netto;
- 2800 zł netto;
- 2 550 zł netto.

Każdorazowo płatność nastąpić miała w terminie 14 dni od wystawienia faktury VAT przez powoda.

Powód wystawił na rzecz pozwanego następujące faktury VAT:

- 1) Faktura VAT z dnia 30 października 2012 r., z terminem płatności do 20 listopada 2012 r. na kwotę 4 612, 50 zł brutto (k. 21);
- 1) Faktura VAT z dnia 30 listopada 2012 r., z terminem płatności do 14 grudnia 2012 r. na kwotę 2 312, 40 zł brutto (k. 22);

1) Faktura VAT z dnia 30 listopada 2012 r., z terminem płatności do 14 grudnia 2012 r. na kwotę 184,50 zł brutto (k. 23);

1) Faktura VAT z dnia 5 grudnia 2012 r., z terminem płatności do 19 grudnia 2012 r. na kwotę 1 131,60 zł brutto (k. 24);

1) Faktura VAT z dnia 19 grudnia 2012 r., z terminem płatności do 2 stycznia 2013 r. na kwotę 3 136,50 zł brutto (k. 25).

Pismem z dnia 22 października 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie 3 dni od otrzymania wezwania (k. 26).

W dniu 12 listopada 2013 r. pozwany wpłacił na rachunek bankowy powoda 11 377,50 zł tytułem zapłaty za ww. faktury VAT (k. 51).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w zakresie roszczenia odsetkowego należało zasądzić w całości.

Roszczenie powoda znajduje postawę w art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. W myśl pierwszego z powołanych przepisów jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Natomiast zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Art. 734 k.c. stanowi, iż przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa.

Należy mieć na względzie, iż strona pozwana nie kwestionowała wykonania umowy przez powoda. Ani wysokości dochodzonej przez niego należności głównej.

Pozwany wskazał natomiast na niezasadność żądania przez powoda zapłaty odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia z tej przyczyny, iż pozwana spółka otrzymała przedmiotowe faktury VAT określające termin oraz wysokość płatności dopiero 3 miesiące po upływie terminu zapłaty.

Argumentacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze zaznaczyć należy, iż z treści zawartych pomiędzy stronami umów precyzyjnie wynika, iż 14 dniowy termin zapłaty wynagrodzenia zaczyna swój bieg od dnia wystawienia faktury VAT przez powoda, a nie jej doręczenia. Takie postanowienie z całą pewnością nie narusza zasad wyznaczających granicę kontraktowej swobody umów określonej w art. 3531 k.c.

Pozwany po wykonaniu przez powoda świadczenia i nie otrzymując od niego faktury VAT mógł zwrócić się do niego celem wyjaśnienia tej sytuacji, co przy obecnej powszechności dostępu do technologii telekomunikacyjnych nie powinno nastęrczać żadnych trudności. Takie działanie realizowałoby zasadę należytej staranności wyrażoną w art. 355 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którą dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Ponadto nie sposób zgodzić się z twierdzeniem strony pozwanej, iż rzeczywistą przyczyną zwłoki w zapłacie wynagrodzenia za zrealizowane przez powoda usługi był rzekomy brak otrzymania faktur VAT. Pozwany twierdzi bowiem, iż faktury te otrzymał ponad 3 miesiące po upływie terminu ich płatności/ Termin płatności ostatniej z faktury upłynął w dniu 2 stycznia 2013 r., co oznacza, iż pozwany otrzymał te faktury w marcu 2013 r. czyli na pół roku przed wytoczeniem powództwa.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 481 § 1 i 2 w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. zasądzono na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty:

- 4 612,50 zł od dnia 21 listopada 2012 r do dnia 12 listopada 2013 r.
- 2 312,40 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia 12 listopada 2013 r.
- 184,50 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia 12 listopada 2013 r.
- 1 131,60 zł od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia 12 listopada 2013 r.
- 3 136,50 zł od dnia 3 stycznia 2013 r. do dnia 12 listopada 2013 r.

O kosztach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. Powód wygrał w całości sprawę i na należne mu od pozwanego koszty złożyły się koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 Nr 163 poz. 1349 ze zm.) w kwocie 2400,00 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Zapłata należności głównej nastąpiła po wytoczeniu powództwa.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd z urzędu zwrócił powodowi całą uiszczoną opłatę od pozwu.

ZARZĄDZENIE

(...)